

LIBRIS

We know
books

A.E. Powell

CORPUL ASTRAL

Editura Ram

Traducerea: Sorin Urzică
Adaptarea textului: Angela Mayer
Copertă: Nicoleta Puiu

© Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Ram.

CUPRINS

1.	INTRODUCERE	4
2.	DESCRIEREA GENERALĂ A CORPULUI ASTRAL	6
3.	COMPOZIȚIA ȘI STRUCTURA CORPULUI ASTRAL ...	8
4.	CULORILE CORPULUI ASTRAL	12
5.	FUNCȚIILE CORPULUI ASTRAL	24
6.	CHAKRELE	32
7.	KUNDALINI	37
8.	FORMELE-GÂND	41
9.	VIAȚA ȘI MOARTEA FIZICĂ	63
9.1.	Viața din timpul somnului	81
9.2.	Visele	90
9.3.	Continuitatea conștiinței	100
9.4.	Moartea fizică și elementalul dorinței	103
10.	VIAȚA POST-MORTEM	107
10.1.	Generalități	107
10.2.	Particularități	114
10.3.	Cazuri speciale	130
11.	PLANUL ASTRAL	136
11.1.	Diverse fenomene astrale	146
12.	A PATRA DIMENSIUNE	151
13.	ENTITĂȚI ASTRALE	156
13.1.	Ființe umane	156
13.2.	Entități umane în planul fizic	158
13.3.	Entități umane în planul astral	159
13.4.	Entități astrale non-umane	164
13.5.	Entități astrale artificiale	177
13.6.	Spiritismul	179
14.	MOARTEA ASTRALĂ	190
15.	RENAȘTEREA	191
16.	STĂPÂNIREA EMOȚIILOR	196
16.1.	Geneza emoțiilor	198
17.	DEZVOLTAREA CAPACITĂȚILOR ASTRALE	205
17.1.	Clarviziunea în spațiu și în timp	212
18.	AJUTOARELE INVIZIBILE	215
19.	CONCLUZIE	228

1. INTRODUCERE

"A îl cunoaște pe om înseamnă a îl cunoaște pe Dumnezeu.

"A îl cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a îl cunoaște pe om.

"A studia universul înseamnă a îi studia în același timp și pe Dumnezeu și pe om, fiindcă universul este expresia Gândirii Divine și universul se reflectă în om.

"Este necesară cunoașterea dacă Sinele vrea să se elibereze și să se cunoască pe el însuși ca Sine".

Annie Besant

Scopul acestei cărți este acela de a prezenta celor care studiază spiritualitatea o scurtă sinteză a informațiilor disponibile actualmente, pe tema corpului astral al ființei umane, precum și o descriere și o explicare a lumii astrale și a fenomenelor specifice ei. Prin urmare, această carte constituie o continuare firească a cărții *Dublul eteric*¹.

Ca și în cazul cărții *Dublul eteric*, scriitorul a strâns laolaltă documentele provenind dintr-un mare număr de cărți din lista care este prezentată și a clasificat cât a putut mai metodic ansamblul extrem de variat și de complex constituit de aceste documente. Putem spera că citind această carte, aspiranții spirituali vor fi scutiți de mult efort și de multe căutări și aceasta deoarece vor găsi într-un singur volum informațiile dorite.

Pentru ca această carte să își poată atinge scopul, păstrându-și totuși niște dimensiuni rezonabile, au fost expuse principiile care stau la baza fenomenelor astrale și au fost omise intenționat exemplele și cazurile particulare.

¹ Cartea „Corpul eteric” a lui Powell a fost publicată de Editura Ram.

În plus, în măsura în care complexitatea subiectului a permis acest lucru, a fost explicat mai întâi ceea ce ține de *formă* și doar apoi ceea ce ține de *viață*: adică mai întâi a fost descris mecanismul obiectiv al fenomenelor și după aceea efectele spirituale care sunt exprimate prin aceste mecanisme.

Studentii serioși care își vor aminti de această indicație vor remarca totodată multe pasaje care, la prima vedere par a fi niște repetări, dar care, de fapt, descriu același fenomen din punctul de vedere al formei materiale exterioare, iar apoi din punctul de vedere al mentalului sau al conștiinței.

Sperăm că după prezentul volum să urmeze altele din această serie, care vor avea ca subiect corpul mental și corpul cauzal ale omului², completând astfel ansamblul întregii documentații existente actualmente, referitoare la structurarea omului până în planul superior sau cauzal.

Există la ora actuală un mare număr de sisteme teoretice în legătură cu acest subiect și cu subiecte analoage, dar ele sunt în cea mai mare parte dispersate într-un mare număr de cărți. Pentru a permite studenților, care nu dispun decât de un timp limitat, să utilizeze cu ușurință toate aceste sisteme teoretice, cărțile de genul celei de față sunt (după părerea autorului) absolut necesare.

„Obiectul de studiu cel mai fascinant pentru umanitate este omul» și acest obiect este atât de vast și de important, încât nu trebuie neglijat nimic pentru a le facilita, acelor care sunt însetați de această cunoaștere, accesul la totalitatea învățăturilor care s-au acumulat până în prezent.

A.E.Powell

² Cărțile „Corpul Mental” și „Corpul Causal” au fost deja publicate de Editura Ram.

2. DESCRIEREA GENERALĂ A CORPULUI ASTRAL

Înainte de a începe să studiem detaliat corpul astral și fenomenele care au legătură cu acesta, este util să prezentăm studenților un scurt rezumat al aspectelor pe care ne propunem să le prezentăm, astfel încât să le oferim o privire de ansamblu asupra acestui subiect și asupra relațiilor care există între diversele părți ale sale.

În câteva cuvinte, corpul astral al omului este un vehicul care pentru un clarvăzător este asemănător cu corpul fizic, fiind înconjurat de o aură cu culori strălucitoare și compus dintr-o materie al cărui grad de subtilitate este mult mai elevat de cât cel al materiei fizice. Prin intermediul corpului astral se exprimă senzațiile, pasiunile, dorințele și emoțiile și acesta are rolul de punte sau de mijloc de transmisie între creierul fizic și minte, aceasta din urmă "funcționând" într-un vehicul superior: corpul mental.

Deși toți oamenii posedă și utilizează un corp astral, foarte puțini sunt conștienți de existența acestuia, foarte puțini pot să îl controleze și să trăiască în el într-o stare deplină de conștientizare. Pentru un mare număr de persoane, el nu este nimic altceva decât o masă amorfă de materie astrală ale cărei mișcări și activități scapă aproape cu totul controlului omului ca atare - adică sufletului său.

În cazul altora, dimpotrivă, corpul astral este un vehicul bine dezvoltat și perfect organizat, care îi oferă "posesorului" multe puteri utile.

În timpul somnului corpului fizic, un om neevoluat are o existență inconștientă în corpul său astral, care este relativ primitiv, și își amintește de aceasta prea puțin sau chiar deloc, atunci când se trezește în corpul fizic.

În cazul unui om evoluat lucrurile stau cu totul altfel: corpul astral are o viață activă, interesantă și utilă, în timp ce corpul fizic doarme, iar amintirea acestei vieți poate fi adusă, în anumite condiții, până la nivelul creierului fizic. Viața unui astfel de om nu mai este o serie de zile conștiente și de nopți de uitare ci devine,

dimpotrivă, o viață în care conștiința nu suferă nici o întrerupere (adică avem o continuitate a conștiinței), ea alternând perfect trează între planul fizic și planul astral ale lumii noastre.

Unul dintre primele lucruri pe care omul învață să le facă, fiind în corpul său astral, este acela de a se deplasa la voință - acesta se poate mișca cu viteză foarte mare și poate călători la distanțe foarte mari. Înțelegerea acestui fenomen ne aduce lumină asupra unui mare număr de fenomene "oculte" precum "aparițiile" de toate felurile, cunoașterea unor locuri pe care nu le-am vizitat niciodată în lumea fizică, etc.

Corpul astral fiind prin excelență vehiculul senzațiilor și al emoțiilor, cunoașterea structurii sale și a "modului său de funcționare" este de mare importanță, pentru înțelegerea diverselor manifestări ce țin de fiziologia umană - individuală și colectivă - și totodată oferă o explicație simplă pentru multe dintre fenomenele descoperite de psihanaliza modernă.

Este necesar să avem o înțelegere clară asupra structurii corpului astral, a posibilităților și limitărilor sale, pentru a înțelege mai bine cum este viața omului după moartea fizică. Numeroasele varietăți de "ceruri", „infernuri" și "purgatorii"³, în care cred adepții diverselor religii, devin perfect inteligibile dacă înțelegem natura corpului astral și a lumii astrale.

Studiul corpului astral ne va ajuta totodată să înțelegem multe dintre fenomenele ce țin de spiritism, precum și anumite metode psihice de tratare a bolilor. Cei care sunt interesați de așa-numita a patra dimensiune, vor găsi confirmarea pentru majoritatea teoriilor matematice, studiind fenomenele lumii astrale așa cum sunt ele descrise de cei care le-au observat.

Prin studierea corpului astral al omului, ne extindem considerabil aria cunoașterii noastre și avem o concepție mai largă, decât cea bazată doar pe lumea fizică și simțurile fizice. În cursul studiului pe care îl vom face, vom vedea că simțurile fizice, oricare ar fi valoarea lor, nu constituie nicidecum limita a tot ceea ce poate

³ În tradiția catolică, comparativ cu tradiția ortodoxă, pe lângă ceruri (paradisuri) și infernuri avem și „un loc de tranzit" numit purgatoriu.

percepe omul prin intermediul vehiculelor sale, referitor la lumile în care trăiește. Trezirea puterilor astrale ne revelează o lume nouă și, dacă omul devine capabil să înțeleagă semnificația ei, el va dobândi o viziune largită asupra propriei sale vieți și a întregii naturi, care îi dezvăluie posibilitățile practic nelimitate existente în stare latentă în om.

Astfel, vor apărea - mai devreme sau mai târziu, dar este inevitabil să apară - mai întâi dorința, apoi voința fermă de a stăpâni aceste lumi și pe sine însuși, de a se înălța mai presus de destinul său terestru și de a deveni un partener inteligent al acelei legi numite pe bună dreptate Legea Supremă a Evoluției.

Vom începe acum să studiem în detaliu corpul astral și numeroasele fenomene astrale care au legătură cu el.

3. COMPOZIȚIA ȘI STRUCTURA CORPULUI ASTRAL

Materia astrală există sub forma a șapte stări distincte, ce corespund celor șapte stări ale materiei fizice, adică: solidă, lichidă, gazoasă, eterică, super-eterică, sub-atomică și atomică. Dar, întrucât nu s-au creat nume pentru aceste stări astrale, este util să le denumim prin numărul sub-planului respectiv, materia cea mai grosieră având numărul unu, în corespondență cu stările fizice, iar cea mai subtilă numărul șapte. De exemplu, vorbim despre materia astrală solidă pentru a denumi starea întâi, cea mai grosieră; despre materie astrală eterică pentru a denumi starea a patra din planul subtil, etc.

Materia astrală, fiind mult mai subtilă decât materia fizică, pătrunde în aceasta din urmă. Ca urmare, fiecare atom fizic plutește într-un ocean de materie astrală care îl înconjoară și umple toate interstițiile materiei fizice. Este binecunoscut faptul că, chiar și în substanțele ce le mai dure, nu există doi atomi care să se atingă, spațiul dintre doi atomi învecinați fiind enorm, în comparație cu dimensiunile atomilor.

Fizica clasică a emis demult ipoteza existenței unui eter, care pătrunde toate substanțele cunoscute, până și solidele cele mai dense precum și gazele cele mai rarefiate; și, după cum

acest eter are o totală libertate de mișcare printre particulele de materie mai dense, tot așa eterul este pătruns de materia astrală, care se mișcă absolut liberă printre particulele eterului. Prin urmare, o ființă vie din lumea astrală poate să ocupe același spațiu ca și o ființă din lumea fizică și totuși fiecare dintre ele să nu știe absolut nimic despre existența celeilalte și să nu își stânjenească în nici un fel mișcările. Cititorul trebuie să se familiarizeze perfect cu această concepție fundamentală, căci fără o înțelegere clară a ei nu este posibil să înțelegem multe dintre fenomenele astrale.

Principul interferenței explică faptul că diferitele planuri paralele ale naturii nu sunt separate în spațiu, ci există în jurul nostru aici și acum, astfel că pentru a le percepe și a le studia nu este necesar să ne deplasăm în spațiu, fiind suficient să trezim în noi acel simț prin intermediul căruia să le putem percepe.

Lumea astrală sau planul astral este, așadar, o stare diferită a naturii și nu un loc separat. Materia astrală corespunde, cu o surprinzătoare exactitate, cu materia fizică pe care o întrepătrunde, fiecare tip de materie fizică atrăgând materie astrală de o densitate corespunzătoare. Astfel, materia fizică solidă este întrepătrunsă de așa-numita materie astrală solidă; materia fizică lichidă este întrepătrunsă de materia astrală lichidă, adică de acea materie din cel de-al doilea sub-plan și tot astfel se petrec lucrurile în cazul gazelor și în cazul celor patru tipuri de materie eterică, fiecare dintre acestea fiind întrepătrunse de tipul corespunzător de materie astrală. Tocmai pentru că este indispensabil ca în corpul fizic să fie conținută materie fizică aflată în toate stările de agregare - solidă, lichidă, gazoasă și eterică, tot astfel este indispensabil ca și corpul astral să cuprindă în el particule din fiecare dintre cele șapte sub-planuri, chiar dacă proporțiile acestora pot să varieze enorm de la caz la caz.

Astfel, corpul astral al omului fiind format din materie aparținând celor șapte sub-planuri, are posibilitatea de a experimenta toate tipurile de dorințe, de la cele mai nobile până

la cele mai joase. Datorită naturii deosebite a reacțiilor materiei astrale, ea poate avea rolul unui înveliș în interiorul căruia ființa umană poate acumula experiențe emoționale și senzații.

În plus față de materia obișnuită din planul astral, în compoziția corpului astral al omului intră, cu o mare pondere, ceva cunoscut sub numele de *esență elementală astrală* și formează așa-numitul "elemental al dorinței", despre care vom vorbi mai în detaliu în capitolele care urmează. Esența elementală astrală se compune din materia celor șase subdiviziuni inferioare ale planului astral. Materia astrală din subdiviziunea superioară sau atomică, însuflețită în același fel, este cunoscută sub numele de *esență monadică*.

În cazul unui *om neevoluat*, corpul astral este o masă cețoasă de materie astrală aproape deloc organizată, vag conturată, având materie de nivel inferior într-o măsură predominantă; este grosier, de culoare întunecată și dens - adesea este atât de dens încât de-abia se poate distinge conturul corpului fizic - și este foarte susceptibil de a răspunde la stimuli ce au legătură cu pasiunile și dorințele grosiere. El se extinde în toate direcțiile până la o distanță de 25-30 de centimetri în afara corpului fizic.

În cazul unui *om care are un nivel intelectual și moral mediu*, corpul astral este mult mai mare și se extinde până la circa 45 de centimetri de o parte și de alta a corpului fizic; el conține într-o măsură mai mare elemente de calitate superioară, prezența acestor elemente pure și elevate conferă ansamblului o anumită luminozitate, iar conturul său este net definit. În cazul unui *om foarte evoluat* din punct de vedere spiritual, corpul astral este și mai mare și este compus din elementele cele mai pure din fiecare subdiviziune a planului astral.

Sunt atât de multe de spus referitor la culorile corpului astral, încât vom rezerva un capitol separat pentru acest subiect. Ne vom limita aici doar la a spune că în cazul ființelor neevolute culorile sunt grosiere și murdare și ele devin tot mai luminoase, pe măsură ce omul evoluează din punct de vedere

emoțional, intelectual și spiritual. Chiar cuvântul "astral", care provine de la alchimiștii medievali, se referă la astre, făcând astfel aluzie la aspectul luminos al materiei astrale.

După cum am spus, corpul astral al omului nu numai că întrepătrunde corpul fizic, dar se și extinde în jurul lui în toate direcțiile ca un nor. Acea porțiune din corpul astral care se extinde dincolo de limitele corpului fizic este denumită de obicei cu termenul de "aură" astrală.

Unei mari sensibilități și deschideri față de lumea spirituală îi corespunde o aură mare. Creșterea dimensiunilor aurei este o condiție necesară ce trebuie îndeplinită în vederea inițierii și că această "calificare" trebuie să fie vizibilă. Dimensiunile aurei se măresc evident la fiecare inițiere. Se spune că aura lui Buddha avea raza de cinci kilometri.

Materia corpului fizic având o foarte puternică atracție față de cea a corpului astral, rezultă că cea mai mare parte (circa 90%) dintre particulele astrale sunt comprimate între limitele corpului fizic și că numai o a suta parte umple restul ovoidului care formează aura.

Astfel, porțiunea centrală a corpului astral ia exact forma corpului fizic și este perfect netă și definită, ușor de deosebit de aura care o înconjoară. Ea este numită în general "contrapartea" astrală a corpului fizic. Totuși, corespondența exactă dintre corpul astral și corpul fizic ține numai de forma exterioară și nu implică nici un fel de analogie în ce privește funcționarea diverselor organe, așa cum vom vedea mai detaliat în capitolul despre chakre.

Nu doar corpul fizic al omului posedă o contraparte de materie astrală, ci și toate lucrurile fizice; și aceasta nu poate fi separată decât cu ajutorul unui consum considerabil de forță ocultă, separarea încetând de îndată ce forța nu mai este exercitată. Cu alte cuvinte, orice obiect fizic are o contraparte astrală. Dar, întrucât particulele astrale sunt permanent în mișcare, la fel ca și cele ale unui lichid fizic, nu există nici o asociere permanentă între o particulă fizică oarecare și cantitatea

de materie astrală, care este contrapartea sa astrală la un moment dat.

În general, partea astrală a unui obiect se extinde puțin dincolo de partea fizică, astfel că metalele, pietrele, etc., sunt înconjurate de o aură astrală. Dacă o parte oarecare a corpului fizic a omului este suprimată, de exemplu prin amputare, atunci coeziunea materiei astrale este mai puternică decât atracția materiei fizice îndepărtate (membru amputat). Ca urmare, contrapartea astrală a unui membru nu "se duce" cu membru amputat. Întrucât materia astrală și-a format obiceiul de a își păstra o formă determinată, ea rămâne în această formă dar nu întârzie să reentre între limitele corpului. Același fenomen are loc, de exemplu, în cazul unui arbore căruia i s-a tăiat o ramură.

În cazul unui obiect neînsuflețit, precum un scaun sau un vas, nu există viață individuală pentru a menține coeziunea. Ca urmare, după ce acel obiect fizic este spart, contrapartea lui astrală este divizată în același fel ca și obiectul. Dezvoltarea acestui subiect ar duce la depășirea limitelor prevăzute pentru această carte, de aceea le recomandăm celor interesați cartea Partea ascunsă a lucrurilor de C.W. Leadbeater.

Corpul astral se uzează lent dar într-un mod continuu, la fel ca și corpul fizic, dar în loc de a se repara prin fenomenele de hrănire și repaos, are loc o simplă înlocuire a particulelor care pleacă cu altele care provin din atmosfera ambiantă.

4. CULORILE CORPULUI ASTRAL

Pentru un clarvăzător, una dintre principalele caracteristici ale corpului astral este jocul neîncetat al culorilor care sunt expresia, în materia astrală, a sentimentelor, pasiunilor și emoțiilor.

Toate culorile cunoscute precum și multe altele care ne sunt în prezent necunoscute există în fiecare dintre planurile superioare ale naturii, dar pe măsură ce ele sunt mai elevate devin tot mai delicate și mai strălucitoare, astfel încât pot fi considerate octave superioare ale culorilor. Întrucât nu este

posibil să fie reprezentate fizic, pe hârtie, aceste octave, este foarte important să ne amintim de acest lucru atunci când privim imaginile în culori ale corpului astral la care ne vom referi în cele de mai jos.

În continuare prezentăm lista cu principalele culori și emoțiile pe care le exprimă:

- Gri-negru: ură și răutate;
- roșu: sclipiri de roșu închis, de regulă pe un fond negru: mânie;
- nor de culoare roșu stacojiu: iritabilitate;
- roșu stacojiu strălucitor: "indignare nobilă";
- roșu ca sângele și roșu întunecat: senzualitate;
- gri-brun, gri întunecat și neplăcut: egoism, una dintre cele mai frecvente culori din corpul astral;
- roșu-brun: întunecat, apropiat de culoarea ruginii: zgârcenie, de obicei sub formă de benzi paralele pe corpul astral;
- brun-verzui iluminat de sclipiri de culoare roșu-închis sau stacojiu: gelozie. În cazul unui om obișnuit, de regulă el are mult din această culoare atunci când el este "îndrăgostit";
- gri plumburiu: depresie. ca și culoarea roșu brun ce semnifică zgârcenia, este dispusă sub formă de linii paralele care dau impresia de cușcă;
- gri livid, o nuanță respingătoare și înfricoșătoare: teamă;
- cramoisi (roșu închis): iubire egoistă;
- roșu murdar: facultăți psihice joase ale unei persoane căzute în forme malefice și egoiste de magie;
- roz: iubire non-egoistă. Când culoarea este excepțional de strălucitoare, cu nuanțe de liliachiu arată iubire spirituală față de umanitate;
- portocaliu: orgoliu și ambiție. Adesea există simultan cu iritabilitatea.
- galben: inteligență. Variază de la o nuanță închisă până la o culoare aurie strălucitoare și un galben ca lămâia sau ca ciuboțica-cucului, clară și luminoasă;